

Απόφαση 128 / 2018 (ΣΤ, ΠΟΙΝΙΚΕΣ)

Αριθμός 128/2018

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

ΣΤ' ΠΟΙΝΙΚΟ ΤΜΗΜΑ

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Μαρία Γαλάνη - Λεοναρδοπούλου, Αντιπρόεδρο του Αρείου Πάγου, Δημήτριο Χονδρογιάννη, Αρτεμισία Παναγιώτου, Μαρία Γεωργίου - Εισηγήτρια και Ευφροσύνη Καλογεράτου - Ευαγγέλου, Αρεοπαγίτες. Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του στις 10 Οκτωβρίου 2017, με την παρουσία του Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου Ευάγγελου Ζαχαρή (γιατί κωλύεται η Εισαγγελέας) και του Γραμματέως Χαράλαμπου Αθανασίου, για να δικάσει την αίτηση του αναιρεσείοντος - κατηγορουμένου Γ. Μ. του Σ., κατοίκου ..., που εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια δικηγόρο του Κωνσταντίνα Χόρτη, για αναίρεση της υπ' αριθ. 37868/2016 αποφάσεως του Τριμελούς Πλημ/κείου Αθηνών. Το Τριμελές Πλημ/κείο Αθηνών με την ως άνω απόφασή του διέταξε όσα λεπτομερώς αναφέρονται σ' αυτή, και ο αναιρεσείων - κατηγορούμενος ζητεί την αναίρεση αυτής, για τους λόγους που αναφέρονται στην υπ' αριθμ. πρωτ. .../1-2-2017 αίτησή του αναίρεσεως, η οποία καταχωρίστηκε στο οικείο πινάκιο με τον αριθμό .../17.

Αφού άκουσε Την πληρεξούσια δικηγόρο του αναιρεσείοντος, που ζήτησε όσα αναφέρονται στα σχετικά πρακτικά και τον Αντεισαγγελέα, που πρότεινε να γίνει δεκτή η προκειμένη αίτηση αναίρεσης.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Η κρινόμενη υπ' αριθμ. .../1-2-2017 από 30 Ιανουαρίου 2017 αίτηση - δήλωση του Γ. Μ. του Σ. για αναίρεση της υπ' αριθμ. 37868/2016 απόφασης του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Αθηνών, η οποία καταχωρήθηκε στο κατά το άρθρο 473 παρ. 3 εδ. α του Κ.Ποιν.Δ. βιβλίο στις 12 Ιανουαρίου 2017 έχει ασκηθεί νόμιμα και εμπρόθεσμα κατά το άρθρο 473 παρ. 1, 2 και 3 Κ.Ποιν.Δ. Πρέπει επομένως να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την βασιμότητα των λόγων της. Κατά το άρθρο 386 παρ. 1 του ΠΚ, όποιος, με σκοπό να αποκομίσει ο ίδιος ή άλλος παράνομο περιουσιακό όφελος, βλάπτει ξένη περιουσία πείθοντας κάποιον σε πράξη, παράλειψη ή ανοχή με την εν γνώσει παράσταση ψευδών γεγονότων ως αληθινών ή την αθέμιτη απόκρυψη ή παρασιώπηση αληθινών γεγονότων, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών και, αν η ζημία που προκλήθηκε είναι ιδιαίτερα μεγάλη με φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών. Από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι, για τη στοιχειοθέτηση του εγκλήματος της απάτης, απαιτούνται: α)σκοπός του δράστη να περιποιήσει στον εαυτό του ή σε άλλον παράνομο περιουσιακό όφελος, χωρίς να είναι αναγκαία και η πραγμάτωση του οφέλους αυτού, β)εν γνώσει παράσταση ψευδών γεγονότων ως αληθινών ή αθέμιτη απόκρυψη ή παρασιώπηση αληθινών γεγονότων, από την οποία, ως παραγωγό αιτία, παραπλανήθηκε κάποιος και προέβη στην επιζήμια για τον ίδιο ή άλλον συμπεριφορά και γ) βλάβη ξένης, κατά το αστικό δίκαιο, περιουσίας, η οποία τελεί σε αιτιώδη σύνδεσμο με τις παραπλανητικές ενέργειες ή παραλείψεις του δράστη και η οποία υπάρχει και σε περίπτωση μειώσεως ή χειροτερεύσεως της περιουσίας του παθόντος, έστω και αν αυτός έχει ενεργό αξίωση προς αποκατάσταση της. Ως γεγονότα νοούνται τα πραγματικά περιστατικά που ανάγονται στο παρελθόν ή το παρόν και όχι εκείνα που πρόκειται να συμβούν

στο μέλλον, όπως είναι οι απλές υποσχέσεις ή συμβατικές υποχρεώσεις. Περαιτέρω από τη διάταξη του άρθρου 98 του ΠΚ πρόκειται ότι, κατ'εξακολούθηση έγκλημα, είναι εκείνο το οποίο τελείται από το ίδιο πρόσωπο και απαρτίζεται από περισσότερες (μερικότερες) ομοειδείς πράξεις, διακρινόμενες χρονικά μεταξύ τους, που προσβάλλουν το ίδιο έννομο αγαθό και κάθε μία περιέχει πλήρη τα στοιχεία ενός και του αυτού εγκλήματος, συνδέονται δε μεταξύ τους με την ταυτότητα της προς εκτέλεση αποφάσεως και θεωρούνται ενιαίο έγκλημα και ότι για την επιμέτρηση της ποινής στο κατ'εξακολούθηση έγκλημα το δικαστήριο λαμβάνει υπόψη το όλο περιεχόμενο των μερικότερων πράξεων. Έτσι επί απάτης, κατά το άρθρο 386 του ΠΚ, τότε μόνο θα υπάρχουν περισσότερες πράξεις, που αν συνδέονται και με την ταυτότητα της αποφάσεως προς τέλεσή τους, θα αποτελούν κατ'εξακολούθηση τέλεση αυτής, αν κάθε επιζήμια για τον παθόντα πράξη είναι αποτέλεσμα χωριστής πλάνης του εξαπατηθέντος, που προκλήθηκε από χωριστή απατηλή συμπεριφορά του κατηγορουμένου. Αντίθετα τελείται μία πράξη απάτης, όταν γίνονται ψευδείς παραστάσεις που επαναλαμβάνονται μέχρις ότου καλλιεργηθεί στο εξαπατηθέν πρόσωπο η επιδιωκόμενη πλάνη, εξαιτίας δε της άπαξ επελθούσης πλάνης, ο εξαπατώμενος προβαίνει σε περισσότερες και σε διαφορετικούς χρόνους (διαδοχικές) επιζήμιες πράξεις. Κατά το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Ε' του ΚΠΔ, λόγω αναιρέσεως αποτελεί και η εσφαλμένη ερμηνεία ή εφαρμογή ουσιαστικής ποινικής διατάξεως. Εσφαλμένη ερμηνεία υπάρχει όταν ο δικαστής αποδίδει στο νόμο διαφορετική έννοια από εκείνη που πραγματικά έχει, ενώ εσφαλμένη εφαρμογή υπάρχει όταν το δικαστήριο της ουσίας δεν υπάγει σωστά τα πραγματικά περιστατικά που δέχθηκε ότι αποδείχθηκαν στη διάταξη που εφαρμόστηκε. Περίπτωση δε εσφαλμένης εφαρμογής ουσιαστικής ποινικής διατάξεως συνιστά και η εκ πλαγίου παραβίαση της διατάξεως αυτής, η οποία υπάρχει όταν στο πόρισμα της αποφάσεως, που περιλαμβάνεται στο συνδυασμό του αιτιολογικού με το διατακτικό και ανάγεται στα στοιχεία και την ταυτότητα του εγκλήματος, έχουν εμφιλοχωρήσει ασάφειες, αντιφάσεις ή λογικά κενά, με αποτέλεσμα να καθίσταται ανέφικτος ο αναιρετικός έλεγχος της ορθής ή μη εφαρμογής του νόμου, οπότε η απόφαση στερείται νομίμου βάσεως. Η επιβαλλόμενη, κατά τα προεκτεθέντα από τα άρθρα 93 παρ.3 του Συντάγματος και 139 του ΚΠΔ ειδική και εμπειριστατωμένη αιτιολογία της δικαστικής απόφασης, η έλλειψη της οποίας ιδρύει τον από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. δ' του ιδίου Κώδικα αντίστοιχο λόγο αναίρεσης, πρέπει να εκτείνεται και στους αυτοτελείς ισχυρισμούς, εκείνους δηλαδή που προβάλλονται στο δικαστήριο της ουσίας, σύμφωνα με τα άρθρα 170 παρ. 2 και 333 παρ. 2 του Κ.Ποιν.Δ., από τον κατηγορούμενο ή το συνήγορο του και τείνουν στην άρση του άδικου χαρακτήρα της πράξεως ή της ικανότητας για καταλογισμό ή στη μείωση αυτής ή στην εξάλειψη του αξιοποίνου της πράξεως ή τη μείωση της ποινής, εφόσον, όμως, αυτοί προβάλλονται-κατά τρόπο σαφή και ορισμένο, με όλα δηλαδή τα πραγματικά περιστατικά, τα οποία είναι αναγκαία κατά την οικεία διάταξη για την θεμελίωση τους. Έτσι ώστε να μπορούν να αξιολογηθούν και σε περίπτωση αποδοχής να οδηγούν στο ειδικότερο ευνοϊκό για τον κατηγορούμενο συμπέρασμα. Δεν αρκεί όμως απλώς η αναφορά της διάταξης ή η επανάληψη της έκφρασης του νόμου. Διαφορετικά το Δικαστήριο της ουσίας δεν υπέχει υποχρέωση να απαντήσει επί των ισχυρισμών αυτών συνεπώς δε ούτε και να αιτιολογήσει ειδικώς την απόρριψη τους. Τέτοιος αυτοτελής ισχυρισμός είναι και ο περί παραγραφής τοιούτος αφού η παραδοχή του οδηγεί στην εξάλειψη του αξιοποίνου.

Στην προκειμένη περίπτωση, το δικάσαν κατ'έφεση δικαστήριο, (Τριμελές Πλημμελειοδικείο Αθηνών) με την προσβαλλόμενη απόφαση που δέχτηκε, κατά την αναιρετικώς ανέλεγκτη περί τα πράγματα κρίση του, ότι από τα αποδεικτικά μέσα,

που κατ'είδος λεπτομερώς αναφέρει (έγγραφα που αναγνώσθηκαν, εξετασθέντες μάρτυρες) αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: "Ο κατηγορούμενος υπήρξε εργαζόμενος στο Δήμο ... με την ειδικότητα του εργάτη καθαριότητας. Στις 12/6/2007 νόθευσε το από 18/6/1987 απολυτήριο του Ενιαίου Πολυκλαδικού Λυκείου ..., ως προς τα στοιχεία των αριθμών Πρωτοκόλλου, μητρώου μαθητών και μητρώου ή δημοτολογίου, απαλείφοντας αυτά με διορθωτικό (blanco) σημειώνοντας δε αριθμό πρωτοκόλλου ..., ο οποίος ανήκει στο όνομα Σ. Π., αρ.μητρώου ..., ο οποίος ανήκει στον Β. Τ., αρ.μητρώου αρένων ..., ο οποίος ανήκει στη Δ. Τ., του προσωπικά του στοιχεία Γ. Μ. του Σ. και Ε. και ακολούθως το προσκόμισε στη Δ/νση Ανθρωπίνου Δυναμικού του Δήμου ..., προκειμένου να πείσει τους αρμόδιους υπαλλήλους ότι είναι απόφοιτος του Ενιαίου Πολυκλαδικού Λυκείου ... και να προχωρήσουν στη μετάταξή του από τη θέση του εργάτη στη Διεύθυνση Καθαριότητας στη θέση .... Συνεπεία των ως άνω απατηλών παραστάσεων (αφού το ως άνω απολυτήριο αποτελούσε απαραίτητη προϋπόθεση για τη μετάταξη του κατ/νου), η Δ/νση Ανθρωπίνου Δυναμικού του Δήμου ..., πείσθηκε να καταβάλει στον κατ/νο επιπλέον το ποσό των 18.871€ για τα έτη 2009 μέχρι το 2014, χρόνο κατά τον οποίο έγινε αντιληπτή από την άνω υπηρεσία η συνεχής απατηλή συμπεριφορά του κατ/νου μετά από διενεργηθέντα έλεγχο όλων των τίτλων σπουδών. Όπως κατέθεσε η Τμηματάρχης του Δήμου ... Ε. Α. η οποία διενήργησε την ένορκη διοικητική εξέταση για την παραποίηση του απολυτηρίου, ο μισθός του χειριστή μηχανημάτων ήταν μεγαλύτερος κατά το ποσό των 200€ από τον μισθό του εργάτη καθαριότητας. Το ανωτέρω συνολικό ποσό των 18.871€ αποτελεί την περιουσιακή ζημία της ως άνω υπηρεσίας όλο το ανωτέρω χρονικό διάστημα με αντίστοιχη ωφέλεια του κατηγορουμένου καθόσον αυτός εισέπραξε τούτο, ενώ γνώριζε ότι δεν είχε τα απαραίτητα προσόντα. Περαιτέρω, πρέπει να παύσει οριστικά η ποινική δίωξη λόγω παραγραφής για το μερικότερο διάστημα από 1/1/2009 μέχρι 31/10/2009 διότι από το ανωτέρω διάστημα μέχρι την επίδοση του κλητηρίου θεσπίσματος (13-10-2014) είχε παρέλθει πενταετία, και να κηρυχθεί ένοχος για το λοιπό χρονικό διάστημα". Στη συνέχεια το Δικαστήριο έπαυσε οριστικά την ποινική δίωξη κατά του κατηγορουμένου ήδη αναιρεσιέοντος λόγω παραγραφής για το χρονικό διάστημα από 1-1-2009 έως 31-10-2009 και κήρυξε αυτόν ένοχο για το λοιπό χρονικό διάστημα, του ότι: "Από 1/11/2009 έως 2014 στην Αθήνα, με περισσότερες πράξεις που αποτελούν εξακολούθηση του ίδιου εγκλήματος με σκοπό να αποκομίσει παράνομο περιουσιακό όφελος έβλαψε ξένη περιουσία πείθοντας άλλον σε πράξη, με την εν γνώσει παράσταση ψευδών γεγονότων σαν αληθινών και συγκεκριμένα, έχοντας τον ως άνω σκοπό, παρέστησε ψευδώς στους υπαλλήλους της υπηρεσίας Δ/νσης Ανθρωπίνου [Δυναμικού του Δήμου ..., ότι είναι απόφοιτος του Ενιαίου Πολυκλαδικού Λυκείου ... και τους έπεισε να προχωρήσουν στην μετάταξη του από τη θέση του εργάτη στην Δ/νση καθαριότητας στη θέση .... Ειδικότερα, υπηρετώντας ως υπάλληλος στον Δήμο ... νόθευσε στις 12-6-2007 ως προς τα στοιχεία των αριθμών πρωτοκόλλου, μητρώου μαθητών και μητρώου ή δημοτολογίου; το από 18-6-1987 απολυτήριο του Ενιαίου Πολυκλαδικού Λυκείου ..., απαλείφοντας αυτά με διορθωτικό (blanco), σημειώνοντας δε αριθμό πρωτοκόλλου .../87, ο οποίος ανήκει στο όνομα Π. Σ., αρ. μητρώου ..., ο οποίος ανήκει στον Β. Τ. αρ. μητρώου αρένων ..., ο οποίος ανήκει στη Δ. Τ., τα προσωπικά του στοιχεία Μ. Γ. του Σ. και Ε. και στη συνέχεια το προσκόμισε στη Δ/νση Ανθρωπίνου Δυναμικού του Δήμου .... Συνεπεία των ως άνω περιγραφόμενων απατηλών παραστάσεων (αφού το ως άνω πτυχίο αποτελούσαν την μοναδική προϋπόθεση και κριτήριο για τη μετάταξη του κατηγορουμένου) η Δ/νση Ανθρωπίνου Δυναμικού του Δήμου ... επείσθη να καταβάλλει στον κατηγορούμενο επιπλέον το χρηματικό των 18.871,00€ για το

ανωτέρω διάστημα το οποίο αποτελεί την περιουσιακή ζημία της υπηρεσίας με αντίστοιχη ωφέλεια του κατηγορουμένου, καθόσον αυτός εισέπραξε τούτο, ενώ γνώριζε ότι δεν είχε τα απαραίτητα προσόντα". Ακολούθως του υπέβαλε ποινή φυλάκισης, επτά (7) μηνών, ανασταλείσα επί τριετία. Από την παραδεκτή επισκόπηση των πρακτικών της προσβαλλομένης απόφασης, για τις ανάγκες του αναιρετικού λόγου, προκύπτει ότι ο συνήγορος υπερασπίσεως του κατηγορουμένου, προπάσης ενάρξεως της αποδεικτικής διαδικασίας, ζήτησε την καταχώριση στα πρακτικά του αυτοτελούς ισχυρισμού του, περί εξαλείψεως του αξιοποίνου της πράξεως, λόγω παραγραφής, με το ακόλουθο κατά τα ενδιαφέροντα σημεία του περιεχόμενο, τον οποίο ανέπτυξε και προφορικά. "Κατά τις διατάξεις των άρθρων 111, 112 και 113 του ΠΚ, το αξιόποινο των εγκλημάτων εξαλείφεται με την παραγραφή, η οποία, προκειμένου για πλημμελήματα, είναι πενταετής και αρχίζει από τότε που τελέστηκε η πράξη. Η προθεσμία της παραγραφής αναστέλλεται για όσο χρονικό διάστημα διαρκεί η κύρια διαδικασία και μέχρι να γίνει αμετάκλητη η καταδικαστική απόφαση, όχι όμως πέραν των τριών ετών για τα πλημμελήματα. Εάν όμως δεν έχει αρχίσει ακόμη η κυρία διαδικασία η οποία αρχίζει από της επιδόσεως στον κατηγορούμενο του κλητηρίου θεσπίσματος ή της κλήσεως προς εμφάνιση στο ακροατήριο του αρμοδίου δικαστηρίου, η παραγραφή είναι πενταετής. Από τις διατάξεις αυτές σε συνδυασμό με εκείνες των άρθρων 320 παρ. 2, 370, εδ. β' και 511 ΚΠΔ συνάγεται ότι η παραγραφή ως θεσμός δημοσίας τάξεως, εξετάζεται αυτεπαγγέλτως από το δικαστήριο σε οποιοδήποτε στάδιο της ποινικής διαδικασίας και από τον Άρειο Πάγο, ο οποίος, εφόσον διαπιστώσει την παραγραφή, υποχρεούται να αναιρέσει την προσβαλλομένη απόφαση και να παύσει οριστικώς την ποινική δίωξη κατ' ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 370 εδ. β' του [ΚΠΔ, αρκεί η αίτηση αναιρέσεως να έχει ασκηθεί παραδεκτά και να περιέχεται σ' αυτήν ένας τουλάχιστον σαφής και ορισμένος λόγος από τους αναφερομένους στο άρθρο 510 του ΚΠΔ, χωρίς συγχρόνως να απαιτείται να είναι και βάσιμος. Εξάλλου, από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 320 ΚΠΔ και 113 ΠΚ προκύπτει ότι για ν' αρχίσει η επιφέρουσα την αναστολή της παραγραφής κυρία διαδικασία απαιτείται η επίδοση του κλητηρίου θεσπίσματος ή της κλήσεως προς εμφάνιση στο ακροατήριο του αρμοδίου δικαστηρίου να γίνει πριν τη συμπλήρωση του προβλεπομένου στο άρθρο 111 παρ. 2 ΠΚ χρόνου παραγραφής, ήτοι πριν από την παρέλευση της πενταετίας για τα πλημμελήματα και της δεκαπενταετίας για τα κακουργήματα, εκτός αν πρόκειται για κακουργήματα για τα οποία προβλέπεται από το νόμο, ποινή ισόβιας κάθειρξης στα οποία η επίδοση αυτή πρέπει να γίνει πριν παρέλθει εικοσαετία από την τέλεσή τους. Στην προκειμένη περίπτωση, όπως προκύπτει] από την εκκαλουμένη απόφαση, με το υπ' αριθ. ... από 1-10-2014 κλητήριο θέσπισμα του κ. Εισαγγελέως Πλημμελειοδικών Αθηνών, κλήθηκα να εμφανισθώ ενώπιον του Μονομελούς Πλημμελειοδικείου Αθηνών για να δικασθώ ως υπαίτιος του αδικήματος της απάτης κατ'εξακολούθηση, που φέρεται ότι είχε διαπραχθεί στην Αθήνα κατά τα έτη 2009 έως 2014 σε βάρος του Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου του Δήμου ..., με την προσκόμιση από εμένα την 12-6-2007 στη Διεύθυνση Ανθρώπινου Δυναμικού του Άνω Δήμου του νοθευμένου απολυτηρίου του Ενιαίου Πολυκλαδικού Λυκείου ..., συνεπεία δε της άνω απατηλής παράστασης, η Διεύθυνση Ανθρώπινου Δυναμικού του Δήμου ... επέισθη να μου καταβάλει επιπλέον το χρηματικό ποσό των 18.871,00 ευρώ για τα έτη 2009-2014, το οποίο αποτελεί την περιουσιακή ζημία της υπηρεσίας με αντίστοιχη ωφέλεια μου. Το υπ' αριθ.... από 1-10-2014 κλητήριο θέσπισμα του κ. Εισαγγελέως Πλημμελειοδικών Αθηνών με το οποίο κλήθηκα να εμφανισθώ στο ακροατήριο του Μονομελούς Πλημμελε οδικείου Αθηνών αρχικώς κατά τη δικάσιμο της 26-11-2014 επιδόθηκε σε εμένα την 13-10-2014 (ίδετε προσκομιζόμενο με

επίκληση κλητήριο θέσπισμα). Κατά την παραπάνω δικάσιμο η υπόθεση αναβλήθηκε για τη δικάσιμο της 3-11-2015, οπότε και εκδικάστηκε και το ανωτέρω Δικαστήριο, με την εκκαλουμένη υπ' αριθ.89116/2015 απόφασή του με κήρυξε ένοχο της παραπάνω πράξεως που μου αποδόθηκε". Δεν νοείται στην προκειμένη περίπτωση κατ'εξακολούθηση τέλεση του αδικήματος της απάτης καθ'ολο το χρονικό διάστημα 2009-2014, για το οποίο παραπέμφθηκα να δικασθώ και καταδικάσθηκα με την εκκαλουμένη απόφαση διότι το. έγκλημα της αποδιδόμενης σε εμένα απάτης ολοκληρώθηκε με την προβολή των ψευδών παραστάσεων κατά την 12-6-2007 (οπότε και υποβλήθηκε η αίτηση μετάταξης μου), άλλως κατά την 6-2-2008 (οπότε και εκδόθηκε η απόφαση μετάταξής μου) και την επελθούσα, συνεπεία αυτής, παραπλάνηση του τρίτου (Δήμου ...), οπότε και ολοκληρώθηκε η απατηλή συμπεριφορά, είναι δε αδιάφορος ο τυχόν μεταγενέστερος χρόνος επέλευσης της περιουσιακής ζημίας του φερόμενου ως παθόντος Νομικού Προσώπου (ΑΠ 930/2009 ΑΠ 1037/2013, δημοσίευση ΝΟΜΟΣ), αφού πρόκειται για μία μόνο απατηλή διαβεβαίωση, η οποία όμως οδήγησε σε αλλεπάλληλες περιουσιακές διαθέσεις από τον ίδιο παθόντα για τα έτη 2009-2014, δηλαδή κάθε περιουσιακή διάθεση ήταν αποτέλεσμα της άπαξ κατά την 12-6-2007 επελθούσης πλάνης. Κατ'ακολουθίαν των ανωτέρω, το αξιόποινο της παραπάνω πράξεως για την οποία παραπέμφθηκα να δικασθώ και εν τέλει καταδικάσθηκα με την εκκαλουμένη απόφαση έχει εξαλειφθεί με παραγραφή, διότι η το κλητήριο θέσπισμα προς εμφάνιση μου ενώπιον του Πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου μου επιδόθηκε την 13-10-2014, δηλαδή μετά, την πάροδο πέντε ετών και συγκεκριμένα μετά την πάροδο 7 και πλέον ετών από την τέλεση της παραπάνω πράξεως (12-6-2007) χωρίς εν τω μεταξύ να έχει επέλθει με οποιονδήποτε προβλεπόμενο στο νόμο, τρόπο αναστολής αυτής και κατά συνέπεια .....να παύσει οριστικά η κατεμού ασκηθείσα ποινική δίωξη λόγω παραγραφής". Με τις παραδοχές της προσβαλλόμενης απόφασης το δίκασαν δικαστήριο εσφαλμένα ερμήνευσε και εφάρμοσε τις ουσιαστικές ποινικές διατάξεις του άρθρου 386 παρ.1 και 98 ΠΚ ,σύμφωνα με τα εκτιθέμενα στη μείζονα νομική σκέψη. Ειδικότερα, δέχθηκε ως χρόνο τέλεσης της πλημμεληματικής απάτης για την οποία καταδίκασε τον κατηγορούμενο - αναιρεσιόντα, το χρονικό διάστημα από 1-11-2009 έως 2014, που ήταν ο χρόνος κατά τον οποίο επήλθε η ζημία του Δήμου ..., όταν ο τελευταίος κατέβαλλε διαδοχικά το συνολικό ποσό των 18.871 ευρώ, που αντιστοιχούσε στη διαφορά των μηνιαίων μισθών του, από την μετάταξη του από τη θέση του εργάτη καθαριότητας στη θέση ..., το οποίο ωφελήθηκε ο κατηγορούμενος αναιρεσιών με αντίστοιχη ζημία του εργοδότη του Δήμου .... Ο αληθής όμως χρόνος τελέσεως της αξιοποιίνου πράξεως, ήταν η 12-6-2007, κατά τον οποίο κατά τις παραδοχές της προσβαλλόμενης, παρέστησε ψευδώς στους υπαλλήλους της υπηρεσίας Διεύθυνσης Ανθρωπίνου Δυναμικού του Δήμου αυτού όπου υπηρετούσε ως εργάτης καθαριότητας), ότι είναι απόφοιτος του Ενιαίου Πολυκλαδικού Λυκείου, προσκομίζοντας στην ανωτέρω υπηρεσία νοθευμένο απολυτήριο του Λυκείου αυτού, από την προσκόμιση του οποίου που επιβεβαίωνε τις ψευδείς παραστάσεις του, (κατηγορουμένου), παραπλανήθηκαν οι υπάλληλοι του δήμου ... και προέβησαν στην μετάταξη του από τη θέση του εργάτη καθαριότητας στη θέση του .... Η απατηλή του συμπεριφορά εκδηλώθηκε, άπαξ την 12.6.2007 και όχι εξακολουθητικά, που εκδηλώθηκαν μετέπειτα (1-11-2009-2014) οι επιζήμιες για τον Δήμο ... συνέπειες της αξιοποιίνου πράξεως του. Περαιτέρω το δευτεροβάθμιο δικαστήριο δεν απάντησε στον προβληθέντα παραδεκτά και νόμιμα αυτοτελή ισχυρισμό του, περί εξαίψεως του αξιοποιίνου της πράξεως του, λόγω παραγραφής. Επομένως οι λόγοι αναιρέσεως, με τους οποίους πλήττεται η προσβαλλόμενη απόφαση για εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή ουσιαστικών ποινικών διατάξεων, και για έλλειψη ειδικής και

εμπεριστατωμένης αιτιολογίας, της απόρριψης του αυτοτελούς ισχυρισμού του,(παραγραφής) που ιδρύεται από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ.Δ! και Ε! ΚΠΔ είναι βάσιμοι. Περαιτέρω, κατά τα άρθρα 111, 112 και 113 του Π.Κ το αξιόποιο των εγκλημάτων εξαλείφεται με παραγραφή, η οποία, προκειμένου για πλημμελήματα, είναι πενταετής και αρχίζει από τότε που τελέσθηκε η πράξη. Η προθεσμία της παραγραφής αναστέλλεται για όσο χρονικό διάστημα διαρκεί ή κύρια διαδικασία και έως ότου γίνει αμετάκλητη η καταδικαστική απόφαση, όχι όμως πέραν των τριών ετών για τα πλημμελήματα. Από τις διατάξεις αυτές σε συνδυασμό με εκείνες των άρθρων 310 παρ. 1 εδ. β.' 370 εδ. β' και 511 ΚΠΔ προκύπτει ότι η παραγραφή, ως θεσμός δημόσιας τάξεως, εξετάζεται αυτεπαγγέλτως από το δικαστήριο σε κάθε στάση της δίκης, ακόμη και από τον Άρειο Πάγο, ο οποίος, διαπιστώνοντας τη συμπλήρωση αυτής, υποχρεούται να αναιρέσει την προσβαλλόμενη καταδικαστική απόφαση και να παύσει οριστικά την ποινική δίωξη, εφόσον η αίτηση αναιρέσεως είναι τυπικά παραδεκτή και περιέχεται σ' αυτήν ένας τουλάχιστον παραδεκτός και βάσιμος λόγος από τους περιοριστικά αναφερόμενους στο άρθρο 510 ΚΠΔ (Ολ. ΑΠ 7/2005).

Στην προκειμένη περίπτωση, η ανωτέρω πράξη της απάτης για την οποία καταδικάστηκε ο αναιρεσείων, τιμωρείται σε βαθμό πλημμελήματος, τελέσθηκε κατά τα προναφερθέντα στις 12-6-2007 μέχρι τη συζήτηση επί της κρινόμενης αιτήσεως αναιρέσεως (10-10-2017), πολλώ δε μάλλον μέχρι τη διάσκεψη (17-10-2017), παρήλθε χρονικό διάστημα μεγαλύτερο της οκταετίας και εξαλείφθηκε με παραγραφή το αξιόποιο της πράξεως αυτής. Επομένως, αφού η ένδικη αίτηση περιέχει έναν τουλάχιστον παραδεκτό λόγο αναιρέσεως, ο οποίος, κατά τα ανωτέρω, κρίθηκε και βάσιμος, πρέπει να παύσει οριστικά η ποινική δίωξη κατά του κατηγορουμένου για την ανωτέρω πράξη, λόγω παραγραφής, όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό. Μετά από αυτά, πρέπει να αναιρεθεί η προσβαλλόμενη απόφαση στο σύνολό της και να παύσει οριστικά η ποινική δίωξη λόγω παραγραφής για την προαναφερθείσα πράξη.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Αναιρεί την υπ'αριθμ.37868/2016 απόφαση του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Αθηνών.

Πάυει οριστικά λόγω παραγραφής την κατά του αναιρεσείοντα Γ. Μ. του Σ. κατοίκου ..., (οδός ...) ποινική δίωξη για την ως άνω πράξη της απάτης τελεσθείσα στις 12-6-2007 σε βάρος του Δήμου ... και ειδικότερα του ότι "παρέστησε ψευδώς στους υπαλλήλους της υπηρεσίας της Δ/σης Ανθρωπίνου Δυναμικού του Δήμου ..., ότι είναι απόφοιτος του Ενιαίου Πολυκλαδικού Λυκείου ... και τους έπεισε να προχωρήσουν στη μετάταξη του από τη θέση του εργάτη στη Δ/ση Καθαριότητας στη θέση .... Ειδικότερα υπηρετώντας ως υπάλληλος στο Δήμο ... νόθευσε στις 12-6-2007, ως προς τα στοιχεία των αριθμών πρωτοκόλλου, μητρώου μαθητών και μητρώου ή δημοτολογίου, το από 18-6-1987 απολυτήριο του Ενιαίου Πολυκλαδικού Λυκείου ..., απαλείφοντας αυτά με διορθωτικό σημειώνοντας δε αριθμό πρωτοκόλλου ..., ο οποίος ανήκει στο όνομα Π. Σ., αρ.μητρώου ..., ο οποίος ανήκει στον Β. Τ. αρ. μητρώου αρρένων ... ο οποίος ανήκει στη Δ. Τ., τα προσωπικά του στοιχεία Μ. Γ. του Σ. και Ε. και στη συνέχεια το προσκόμισε στη Δ/ση Ανθρωπίνου Δυναμικού του Δήμου .... Συνέπεια των ως άνω απατηλών παραστάσεων (αφού το ως άνω πτυχίο αποτελούσαν την μοναδική προϋπόθεση και κριτήριο για τη μετάταξη του κατηγορουμένου) η Δ/ση Ανθρωπίνου Δυναμικού του Δήμου ..., επείσθη να καταβάλλει στον κατηγορούμενο επί πλέον το χρηματικό ποσό των 18.871,00€ για τα ανωτέρω διαστήματα (1-11-2009 έως 2014) το οποίο αποτελεί την περιουσιακή ζημία

της υπηρεσίας με αντίστοιχη ωφέλεια του κατηγορουμένου, καθόσον αυτός εισέπραξε τούτο, ενώ γνώριζε, ότι δεν είχε τα απαραίτητα προσόντα. Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 17 Οκτωβρίου 2017. Δημοσιεύθηκε στην Αθήνα σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 26 Ιανουαρίου 2018.

Η ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ